

ת"פ 51519/05/17 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פלוני-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 51519-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד
נגד הנאשם	פלוני-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד מירב מזרחי	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתיק האב וכן בתיק נוסף אותו ביקש לצרף, כדלקמן:

בת"פ 51519-05-17 (להלן: "התיק הראשון"), הורשע הנאשם בעבירת **תקיפת סתם בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי כתב האישום, ביום 11.3.17 בשעה 20:20 או בסמוך לכך, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת שהיתה אז אשתו, ועל רקע העובדה כי הנאשם התכוון לעזוב את הדירה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה.

בת"פ 12927-10-17 (להלן: "התיק השני"), הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן בעבירת **תקיפת סתם בנסיבות מחמירות - בן זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק ובעבירה של **תקיפת סתם בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

על פי כתב האישום, היתה המתלוננת, אשתו של הנאשם ובשבוע ה-32 להריונה.

ביום 8.7.17, בסמוך לשעה 02:30, בעקבות ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת, הודיעה המתלוננת כי ברצונה לפנות לבית החולים על מנת לערוך בדיקה בקשר להריונה והנאשם התנגד לכך. במועד זה, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שתפס אותה בחוזקה והכה בה במכות אגרופ בפניה וסטר לה בפניה. בהמשך לכך, יצאה המתלוננת מהבית, הנאשם יצא אף הוא והשיג את המתלוננת ותקף אותה שוב בכך שהכה בה במכות אגרופ בצד השמאלי בפניה.

2. בהתאם להסדר הדיוני שבין הצדדים הוסכם, כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, מבלי שהמאשימה מתחייבת לקבל את המלצות התסקיר והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

השתלשלות הדיונים

3. מאז הוגשו כתבי האישום בשנת 2017 נדחו הדיונים בתיק פעמים רבות מסיבות שונות ומרובות ורק ביום 10.2.21 הוצג הסדר הטיעון בבית המשפט והוכרע דינו של הנאשם.

גם מהלך קבלת תסקירי שירות המבחן היה כרוך בדחיות ובסופו של דבר הוגש תסקיר רק ביום 7.10.21 ודיון הטיעונים לעונש נקבע ביום 2.11.21. לדיון זה לא התייצב הנאשם מפאת מחלה והדיון נדחה ליום 21.11.21.

במעמד הדיון בתאריך 21.11.21 עתרה ב"כ הנאשם לשוב ולהפנות את הנאשם לשירות המבחן וזאת לאחר שעיינה בתסקיר ושוחחה עם הנאשם. העתירה נדחתה הן לגופו של עניין, בהיעדר "ניצנים" כלשהם המצדיקים דחייה נוספת בדיון או הקצאה נוספת של משאבי הציבור המוגבלים אצל גורמי האיבחון והטיפול והן בשל העיכובים הנמשכים בטיפול בתיקים הפליליים והעיתוי שבו הועלתה הבקשה על ידי ההגנה.

בנסיבות אלה הורה בית המשפט על שמיעת טיעון לעונש, כפי שנקבע מראש ואז התברר כי ההגנה איננה ערוכה לטיעון לעונש. משכך, נשמע באותו מועד טיעון לעונש על ידי המאשימה ובלית ברירה, נקבע מועד דיון **נוסף** בתיק וטיעון לעונש מטעם ההגנה נשמע בתאריך 1.12.21.

4. **בתסקיר שירות המבחן** אשר הוגש ביום **7.10.21**, נסקרו קורותיו של הנאשם. נמסר, כי הנאשם בן 34, גרוש בשלישית ואב לשני ילדים בגילאי 5 ו-3 משתי מערכות נישואים שונות. באשר למשפחתו מוצאו מסר כי הוריו גרושים ולו שבעה אחאים כאשר הוא בן הזקונים. כן הוסיף כי אמו מתמודדת עם מחלת הסרטן וכי לא מצוי בקשר עם אביו. כן נמסר כי הנאשם סיים 11 שנות לימוד וכי שירת שירות מלא בצבא. באשר לפן התעסוקתי נמסר, כי החל לעבוד בעסק העצמאי של אביו במכירת פירות וירקות וכי לאחר שירותו הצבאי עבד בחברת משאיות. לאחרונה עוסק בפעילויות הקשורות בהקמת העסק העצמאי שלו במכירת פירות וירקות בשווקי הדרום. ביחס לשימוש בחומרים ממכרים, הנאשם טען כי אינו משתמש בסמים. שירות המבחן הזמין את הנאשם למסור בדיקות שתן, אך הנאשם מסר כי הוא אינו יכול להגיע לבדיקות במועדים אשר נקבעו לו ולא מסר בדיקות שתן.

צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי. ביחס לעבירה הנוכחית, הנאשם מסר כי הוא חווה מורכבות אשר נבעה מכך שהיחסים עם המתלוננת נכפו עליו וזאת בשל המחויבות שחש כלפי הישיבה הדתית אליה השתייך אשר הייתה אחראית על השידוך ביניהם. הנאשם תיאר קשר שאופיין באלימות מילולית הדדית ושיתף כי חש סלידה מהמתלוננת. כן מסר כי הקשר הזוגי ביניהם אופיין בהתקפי זעם וחוסר יציבות כאשר הוא חש תחושת השפלה כשנאלץ לוותר על רצונותיו. עוד הוסיף, כי אינו מצוי בקשר עם בנו. הנאשם שלל קיומם של אירועי אלימות נוספים מלבד אלה בהם הודה במסגרת כתבי האישום שבפניו. ביחס לאירוע בכתב האישום הראשון מסר, כי דחף את המתלוננת לאחר שתכנן לצאת לארוחה משפחתית בחג הפורים והמתלוננת התנגדה לכך. בנוגע לתיק המצורף תיאר הצפה רגשית בקשר עם המתלוננת, אותה התקשה לתאר ולפרט בפני שירות

המבחן וביטא עמדה מצומצמת ושטחית בנוגע למעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להביע אמפתיה כלפי הנפגעת.

לשם העמקת האבחון שירות המבחן נפגש עם המתלוננת. המתלוננת תיארה כי היא והנאשם הכירו והתחתנו ב"שידוך". שיתפה כי לאחר ארבעה מפגשים, החליטו השניים להתחתן כאשר ההיכרות ביניהם הייתה בסיסית ביותר. תיארה כי כבר בתחילת הקשר הנאשם נהג כלפיה באלימות פיזית שכללה בעיטות, סטירות וזריקת חפצים, וכן אלימות מילולית קשה שכללה השפלה מצדו. תיארה כי מקרי האלימות התרחשו סביב חוסר שביעות רצונו מהתנהלותה. שיתפה כי חוותה כאב, השפלה וחוסר אונים. עוד שיתפה כי חוותה אלימות מינית מצדו. מסרה כי ניסתה לקיים קשר בין בנם המשותף, אך הדבר לא הסתייע. כן נמסר כי המתלוננת מוכרת לשירותי הרווחה בעיר מגוריה וזאת על רקע אלימות זו.

שירות המבחן התרשם מן הפער בין תיאור הנאשם לתיאור המתלוננת את הקשר הזוגי.

שירות המבחן נפגש גם גרושתו הראשונה של הנאשם שתיארה גם היא, כי כבר בתחילת הקשר ביניהם נהג כלפיה בתוקפנות מילולית, שגברה והפכה בהמשך גם לכדי אלימות מילולית קשה ופיזית. לדבריה, הגישה מספר תלונות במשטרה, אך התיקים נסגרו ומסרה כי הנאשם אינו מעורב בחיי ביתם המשותפת ומשמש כאפוטרופוס ברמה החוקית בלבד.

בהערכת הסיכון לעבריינות שירות המבחן הביא בחשבון את אופי וחומרת העבירות. שירות המבחן התרשם כי לנאשם בעיית אלימות ואימפולסיביות וכי הוא נעדר כלים להתמודד עם מורכבות ורגשות שליליים בתוך מערכות יחסים זוגיות. כן הביאו בחשבון כי הנאשם מתייחס לעבירות באופן בעייתי, כי הוא נעדר חרטה וכמעט ולא מביע אמפתיה כלפי המתלוננת. בנוסף, התייחסו לכך שהנאשם מתנגד להשתלב בהליך הטיפול על אף נזקקותו הטיפולית הגבוהה הנדרשת בתחום האלימות הזוגית.

באשר **להערכת הסיכוי לשיקום**, שירות המבחן לקח בחשבון כי מדובר באדם שזו לו מערבותו הראשונה בפלילים וכי ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, עשויים להוות עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות בעתיד. כן התייחסו כי בשאר מישורי חייו מתנהל באופן תקין.

נוכח כל האמור, שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בשל בשלב זה להשתלב בהליך טיפולי ולכן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. כן הומלץ על ענישה מוחשית הרתעתית בעניינו.

עדויות לעונש

5. מטעם המאשימה העידה לעונש המתלוננת, ע"ת 1, הגברת **ליאת ברנס**. חלקים נכבדים מתיאוריה אינם נשקלים על ידי בית המשפט לעונש בשלב דיוני זה ועל כן לא יפורטו. העדה תיארה את תחושותיה לגבי האירועים. תיארה כי בעקבות האירוע השני נזקקה לטיפול רפואי, בהיותה בהיריון והייתה מאושפזת למשך כחודשיים וחצי עד הלידה. המתלוננת מסרה, כי עשתה טיפולים רבים כדי

"להרים" את עצמה, וכי כיום היא מרצה להעצמה נשית. הוסיפה כי היא כיום נאבקת מול הרשויות ומול בית המשפט להוכיח ולהמחיש את חוויותיה.

טענות הצדדים לעונש

6. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב. בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות אותן ביצע הנאשם בהם תחושת הביטחון של הציבור והפרט וזכותה של נפגעת העבירה לכבוד, לשלמות גופה ורכושה. עוד נטען בהקשר זה, כי במעשיו של הנאשם יש פגיעה בשלמות התא המשפחתי, וזאת כי ביצע את המעשים כנגד המתלוננת בתוך ביתם וכאשר היא בחודש התשיעי להריונה. נטען כי, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המאשימה טענה, כי האירועים בכתב האישום המצורף התרחשו לאחר שהוגש נגד הנאשם כתב האישום 11.3.17, כאשר הנאשם שב ותקף את המתלוננת באלימות חמורה יותר.

המאשימה ביקשה לקחת בחשבון את הפגיעה הפיזית והנפשית במתלוננת.

נטען, כי בתיק הראשון מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ואילו בגין התיק השני, מתחם העונש ההולם הוא 8-18 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הפנתה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על הענישה הנוהגת: רע"פ 5434/17; רע"פ 977/16; רע"פ 1805/11; עפ"ג 40581-08-20; עפ"ג 27433-06-19; ת"פ 66758-11-16.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

נטען, כי התסקירים מלמדים על אי התגייסות לטיפול, היעדר אמפתיה לנפגעת העבירה, בנסיבות המלמדות כי לא מדובר באחריות אמיתית על מעשיו, הגם שהודה בהם. נוכח הערכת המסוכנות טענה המאשימה לשיקולים המחייבים הרתעת היחיד וכן האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים.

לסיכום, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם, אבל לא בתחתיתו, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי למתלוננת והתחייבות.

7. **ב"כ הנאשם** הדגישה, כי הנאשם נותן את הדין בפעם הראשונה בחייו לאחר שהודה בכתב אישום מתוקן וצירף תיק נוסף. נטען כי, אין מחלוקת ביחס לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו ולאינטרס הציבורי אשר נפגע. נטען, כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה חמורה יותר מעניינו של הנאשם וביקשה לאבחן אותה:

ברע"פ 5434/17 נטען כי מדובר במי שהורשע ב-7 אישומים, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בעבירה של תקיפת בת זוג, בעבירת איומים.

ברע"פ 977/16 נטען כי מדובר במי שהורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם של בת זוג ועבירות של היזק לרכוש ושתי עבירות איומים. כן צוין כי הנאשם שם בעל הרשעות רבות כולל מאסר בתחום האלימות.

בעפ"ג 40581-08-20 נטען כי בתיק היה מצוי סרטון קשה מאוד של הנאשם שהוא גורר את המתלוננת ברחבי העיר, מושך בשערותיה ומכה בה מכות רבות.

בת"פ 66758-11-16 מדובר במי שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, הדחה בחקירה, נגח בראשה, איים שיהרוג אותה, הרס חפצים, הפילה והכה אותה בחוזקה. לנאשם שם עבר מכביד ביותר כולל בעבירות אלימות.

נטען, כי ההגנה אינה מקלה ראש במעשיו של הנאשם, אך הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי, הנאשם הגיע להסדר כדי למנוע הבאת המתלוננת לעדות. ההגנה ציינה כי הופתעה כי המתלוננת הגיעה לעדות בשלב הטיעונים לעונש.

נטען, כי מדובר בשני אירועים אשר התרחשו לפני כ-4.5 שנים, עת הנאשם היה נשוי למתלוננת, אותה הכיר במסגרת שידוך. נטען, כי נישואי השניים לא עלו יפה ובסופו של יום הם התגרשו. נטען, כי הנאשם אינו בקשר עם המתלוננת.

נטען, כי הנאשם נעדר עבר פלילי ומאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים נוספים, ואלה התיקים היחידים המתנהלים כנגדו.

באשר לתסקיר שירות המבחן, נטען כי הנאשם לא היה מוכן להשתלב בהליך טיפולי, אך כיום הוא מוכן לעשות כן ולחזור אל שירות המבחן. כן הפנתה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן ועולה ממנו, כי הנאשם משולב בשוק התעסוקה בצורה מיטבית. ב"כ הנאשם חזרה ועתרה לדחות את הדיון לקבלת תסקיר נוסף וכיוונה לעתירה לביטול הרשעה בנימוק שהנאשם בעל רישיון להובלת חומרים מסוכנים, רצונו של הנאשם שלא לסכן את הרישיון, הגם שכיום אינו מועסק כנהג ופתח עסק עצמאי.

נטען, כי בחלוף הזמן השיקול ההרתעתי פחת.

נטען, כי אין לתת משקל למידע בתסקיר בנוגע לאשתו הראשונה של הנאשם, עובדות שאין חלק מחומר הראיות או מכתב האישום.

ההגנה טענה למתחם ענישה שבין מאסר מותנה עד למספר עבודות שירות בגין שני התיקים והפנתה לאסמכתאות. כן ביקשה להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד עם רכיבים נוספים, בהם פיצוי למתלוננת, קנס והתחייבות.

8. **הנאשם** עצמו מסר, כי הוא מתנצל. טען כי הופנה על ידי שירות המבחן לטיפול שהצריך ממנו להגיע פעם בשבוע לאשקלון דבר שאינו אפשרי מבחינתו, בד בבד ביקש לחזור לשירות המבחן ולהצטרף לטיפול שיוצע לו. טען, כי קיים חשש שרישום פלילי יפגע ברשיונו בהובלת חומרים מסוכנים, עיסוק שהוא עוסק בו גם במסגרת שירות המילואים. כן הוסיף, כי הסתבך בחובות ונמצא כיום לקראת סיום הליך פשיטת הרגל ואף אושר לו לפתוח עסק עצמאי.

קביעת מתחם העונש ההולם:

9. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכי יסוד של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, שתעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. בתי המשפט חוזרים וכותבים בדבר הערכים המוגנים שנפגעים כתוצאה מאלימות במשפחה וכבר עיפה היד על המקלדת. כל מי שעניו בראשו יסכים, כי במציאות הישראלית קיימים אינטרסים מיוחדים של הרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות במסגרת המשפחתית ובציודם אינטרסים מיוחדים של העברת מסר מיטיב ומעודד לקורבנות העבירה השותקות לפרוץ את מעגל האלימות, לבקש סיוע ואכיפה ולשתף פעולה בהליך. בהיבט זה, בית המשפט הוא אשר מופתע מאד מפליאתה של ההגנה נוכח רצונה של נפגעת העבירה לממש את הזכות המוקנית לה בחוק ולהעיד לעונש על נזקה.

11. ראו להלן דברי בית המשפט העליון בע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם במאגרים] (14.2.2011):

"עבירות אלה, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית"

כן ראו רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (20.08.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי

"להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה משמעותית. אמנם לא נגרמו למתלוננת חבלות של ממש ואקט האלימות אינו ברף הגבוה. עם זאת, מדובר במספר אירועי תקיפה בתוך תקופה קצרה, כאשר קיימת מגמת הסלמה בין האירועים. בתיק השני תקיפת המתלוננת נעשתה בעת שהיא בחודש התשיעי להריונה ומבקשת לפנות לבדיקה רפואית.

בהיבט זה לא ניתן להתייחס אל המעשים כאל אירוע נקודתי או חד-פעמי שאינו מאפיין את מערכת היחסים הזוגית, שאז אפשר להגדיר את המעשים ברף חומרה נמוך. העובדה כי קיים הקשר מתמשך לאירועים מהווה נסיבה הקשורה בביצוע העבירה והיא רלוונטית לעצם קביעת המתחם. ראו בהקשר זה האמור בפסק הדין של מותב זה ת"פ 34560-11-17, אשר אושר בערכאת הערעור, ולפיו בעבירות האלימות במשפחה ההקשר רלוונטי לקביעת מתחם הענישה שכן הוא מלמד על הרקע ועל אופי האירועים ולכן בית המשפט רשאי לשקול נתונים שהוכחו בפניו ממערכת היחסים הזוגית כולה ולא רק מן האירועים הנקודתיים המתוארים בכתבי האישום.

יובהר, כי במקרה זה לצורך קביעת המתחם (להבדיל משיקולים בתוך מתחם הענישה כמצוות המחוקק) בית המשפט לא נדרש לנתונים העולים מתסקיר שירות המבחן ושלא נקבעו ביחס אליהם ממצאים בהכרעת הדין.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. ואולם, איני רואה עין בעין עם טיעון ההגנה ביחס לרמת הענישה הנוהגת. מקום בו לא מתקיימים שיקולי שיקום משמעותיים, הענישה הנוהגת כוללת הטלת עונשי מאסר וכפי שיוצג להלן - שיקולים כאלה אינם מתקיימים בענייננו.

ראו להלן מספר דוגמאות מהפסיקה הנוהגת:

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16) - בימ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל לתקופה קצרה, שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.15) - בימ"ש העליון דחה בקשת ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, ואיומים. כתב האישום כלל 4 אירועים שנמשכו על פני כשנה.

בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בימ"ש

השלום השית על הנאשם מאסרים מותנים והתחייבות כספית. בימ"ש המחוזי קיבל ערעור המדינה על קולת העונש, והשית על הנאשם 7 חודשי מאסר **בפועל**, תוך ציון, כי במצב שבו לא מדובר באפיזודה חולפת, נוכח עמדת הנאשם הממעיטה מחומרת מעשיו, היעדר התגייסות לטיפול והערכת מסוכנות של שירות המבחן - יש להחמיר משמעותית בעונשו ואף אין לאפשר לנאשם לרצות מאסר בעבודות שירות. בימ"ש העליון דחה בקשת רשות הערעור.

רע"פ 6037/15 סיימון צדקה (7.9.15) - בימ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין **מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ 34560-11-17 מדינת ישראל נ' אביגל (12.2.20) אשר ניתן על ידי מותב זה, שם הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים ותקיפת בת זוג, כאשר איום על המתלוננת בפגיעה בה ותקף אותה בכך שאחז בידה ורצה להוציאה מהדלת. על הנאשם נגזרו 4 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים. גזר הדין אושר בערכאות הערעור, הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון.

בקצרה יצוין, ביחס לאסמכתאות אליהן הפנתה ב"כ הנאשם, כי בש"פ 713/15 **גור אריה נ' מ"י** לא כלל דיון מושכל בשאלת הענישה כלל, וגזירת הדין בבית משפט השלום בו נעשתה שלא על פי תיקון 113 המחייב כיום; שלוש האסמכתאות הנוספות עניין גזרי דין של בתי משפט השלום. בעניין **אלחסוני** מבית משפט השלום בקריית גת, הנאשם שולב בהליך טיפולי, שיתף פעולה והוגש בעניינו תסקיר חיובי; בעניין **פלוני** שניתן בבית משפט השלום בראשון לציון, שם תקף נאשם בנסיבות מחמירות את אשתו בהיריון, כך שתפס אותה בחוזקה במספר חלקי גופה. הנאשם ביצע את העבירות בשעה שמאסר מותנה בר הפעלה תלוי מעל ראשו, ניהל את המשפט עד תומו והתסקיר בעניינו היה שלילי. נגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה כך שבסך הכל נדון הנאשם למאסר בפועל בן 9 חודשים אשר הוחלט כי ירצה בעבודות שירות. בית המשפט מוצא, בכל הכבוד, כי ערכו המנחה של פסק דין זה מוגבל.

14. בהמשך לאמור לעיל, בבחינת ה**נסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) יש ליתן את הדעת גם לשיקולים הבאים:

בתיק הראשון, עולה כי מדובר בעבירות ברף הנמוך, המתארות דחיפה של המתלוננת על רקע ויכוח בין השניים.

בתיק השני, הנאשם, התנגד לכך שהמתלוננת תצא את הבית לבדיקה רפואית כאשר היא מצויה בשבוע ה-32 להריונה, והכה בה במכת אגרופ וסטר לה בפניה. בהמשך, כאשר ניסתה להימלט, הנאשם יצא אחריה ומשהשיג אותה חבט בה שוב במכת אגרופ. רף האלימות במקרה זה בינוני.

מכל האמור ובהינתן הפסיקה הנוהגת, מתחם העונש ההולם הוא 6-18 חודשי מאסר, בצד עונשים נלווים.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

15. במקרה זה לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

הנאשם הופנה לשירות המבחן, שירות המבחן זיהה כי הנאשם נזקק לטיפול מעמיק בתחום האלימות, אך הנאשם התנגד לשילוב בהליך טיפולי ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן.

במעמד ישיבת הטיעונים לעונש, בחלוף זמן רב מאד מהצגת הסדר הטיעון וכן מהגשת התסקיר לתיק בית המשפט, הודיע הנאשם כי הוא רוצה לחזור ולהשתלב בטיפול. לא רק ההתנהלות הדיונית הנפסדת של הנאשם הביאה לדחיית בקשתו, אלא גם תוכן הדברים לגופם:

הנאשם טען, בה בעת, כי אינו יכול לעמוד בדרישות הטיפוליות המינימליות הכוללות הגעה למפגש טיפולי באשקלון אחת לשבוע אך ביקש לחזור לשירות המבחן והבטיח לעשות מה שיתבקש;

הנאשם בדבריו הן לשירות המבחן והן לבית המשפט מרוכז באופן בלעדי בצרכיו הפרטיים, רצונותיו, מגבלותיו וקשייו. ניכר היטב בעומדו בפני בית המשפט האמור בתסקירים כי הנאשם נעדר כל אמפתיה לקורבן העבירה. הבעת הסליחה של הנאשם הרשימה ככזו שנאמרה מן הפה ולחוץ, חסרת תוכן ממשי או הבעה אמיתית של נטילת אחריות, הכרה בפסול בהתנהגות או הכרה בנזקקות טיפולית. עמידתו של הנאשם בפני בית המשפט היתה המשך ישיר לתוכן התסקיר ולא היה בה לתמוך באופן כלשהו בבקשת באת כוחו לגרום להימשכות נוספת בניהול התיק ולהקצאת משאבים נוספת בעניינו של הנאשם נוכח דרכיו ועמדותיו.

על כך יש להוסיף, כי ניכר שפני הנאשם ברצונו לבטל את הרשעתו וזהו המניע העיקרי לעתירתו הנגועה בשיהוי רב. אך גם לגופו של עניין, נוכח המעשים בהם הורשע הנאשם ומכלול הנסיבות שתוארו לעיל מדובר במהלך שסיכוייו להתקבל קלושים מהבחינה המשפטית.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם בן 34, ללא עבר פלילי, בעל תעסוקה יציבה.

חלופת הזמן במקרה זה הוא בעל משקל משמעותי, בפרט במצב בו נמסר כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים חדשים בזמן זה.

נוכח הערכת המסוכנות וטיב הנזקקות הטיפולית מקובלת עליי עמדת המאשימה, כי קיים צורך במקרה זה בהרתעת היחיד.

17. נוכח המפורט לעיל יש להטיל על הנאשם עונש בשליש השני של מתחם הענישה. אדגיש, כי לא בלי היסוס ורק בשל חלופת הזמן המשמעותי, אאפשר במקרה זה ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות ולא במאסר מאחורי סורג ובריה ממש.

סוף דבר:

18. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות בדואר באר שבע בימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 27.4.22 בשעה 08:00 במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 7,000 ₪ למתלוננת, ע"ת מספר 1 על פי כתב האישום.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.6.22. הפיצוי יועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט עד ליום 31.3.2022. **המזכירות תעקוב.**

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, במעמד הצדדים.